

om, at en almindelig Ordning maatte blive truffet, og ved forskellige Lejligheder er der fremkommet Ønske om, at Tienden i disse Landsdele maatte blive afløst efter tilsvarende Regler som i det øvrige Land, i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Tiendens Afløsning af 15. Maj 1903. — Ved Genforeningen var langt den største Del af Tienden afløst i Henhold til preussisk Lov af 3. Januar 1873, og da Tiendeafløsningskapitalen, hvor Afløsning havde fundet Sted, senere er gaaet tabt ved Markkursens Fald og samtidig Kapiteltaksterne i Aarene efter Genforeningen var meget høje, var Forholdene yderst forskellige, idet i nogle Sogne Indtægterne var tabt, medens i andre Forpligtelsen fremdeles bestod og virkede trykkende paa Yderne, som foruden at betale Tiende maatte deltage i Udredelsen af Kirkeskat. I nogle Sogne var Tienden helt afløst, i andre kun delvis. Ministeriet havde derefter ladet foretage en nærmere Undersøgelse af, hvor megen uafløst Tiende der findes, og det maa herefter antages, at der er en uafløst Tiende paa ca. 3 700 Tdr. Korn og ca. 1 800 kg Smør, foruden mindre Ydelser i Penge og Smaaredsel (Æg, Lam m. v.). Kapitalværdien af disse Ydelser med en Gennemsnitspris af 10 Kr. pr. Td. Korn og 2 Kr. pr. kg Smør kan anslaas til ca. 1 000 000 Kr. Tænkes Afløsningen gennemført paa tilsvarende Maade som efter Loven af 15. Maj 1903, med en aarlig Ydelse af $4\frac{1}{2}$ pCt., hvoraf 4 pCt. er Renten, Resten Afdrag, vilde man kunne regne med en aarlig Ydelse i ca. 56 Aar af ca. 45 000 Kr., hvoraf Staten skulde svare $\frac{7}{25}$ eller 12 600 Kr. I øvrigt oplyses det, i en paa Foranledning af det nedsatte Folketingsudvalg fra Kirkeministeriet modtagen Redegørelse, at Procentdelen af de Jorder i Sønderjylland, der har været tiendefri, højst kan have udgjort 5—10 pCt., ligesom det særlig om Marskjorderne oplyses, at disse formentlig ikke har svaret Tiende.

Loven bestemmer i § 1, at fra 1. Januar 1929 at regne skal alle Tiender, som tilkommer Kirker, Præste- og Kirkebetjentembeder i de sønderjydske Landsdele, afløses efter Reglerne i Lov af 15. Maj 1903 med de Ændringer, som er en Følge af de i nærværende Lov givne Bestemmelser. Tienden for Aaret 1928 erlægges som hidtil.

Sidste Punktum blev indsat efter Indstilling af Folketingsudvalget til Tydeliggørelse af Bestemmelserne i Paragraffen. Tiendeafløsningssummen, der udlægges i Tiendebankobligationer, vil i øvrigt blive inddraget under Stiftsmidlerne, og de enkelte Betalinger fra Yderne opkræves sammen med Statsskatten af vedkommende Ejendom.

§ 2 bestemmer, at hvor Tienden ikke ydes med et fast aarligt Pengebeløb, beregnes et Aars Tiende efter de i Lov